

ایدز و اعتیاد

تهیه و تنظیم: هوشنگ قشقایی - کارشناس ارشد روانشناسی
مرکز مشاوره علمی کاربردی سردفتران

ایدز

- تاریخچه ظهور بیماری ایدز
- ویروس ایدز
- علائم بیماری ایدز
- راههای انتقال

تاریخچه ایدز

در ۱۹۸۱، ۸ مورد وخیم ابتلا به بیماری سارکوم کاپوسی (Kaposi's Sarcoma) که نوعی سرطان بدخیم عروقی است، در میان مردان همجنس‌گرای نیویورک گزارش شد. این نوع سرطان نادر است و معمولاً سالمندان را گرفتار می‌کند. همزمان با این رویداد، شمار مبتلایان به نوعی عفونت نادر ریوی نیز در نیویورک و کالیفرنیا افزایش یافت. مسئولان بهداشت و درمان آمریکا در آن زمان علت شیوع ناگهانی این دو بیماری را نمی‌دانستند؛ اما امروزه این دو واقعه پزشکی مصادف با تولد بیماری ایدز در زندگی بشری در نظر گرفته می‌شود. طی یک سال، این بیماری ناشناخته گسترش یافت و، در ۱۹۸۲، AIDS: Acquired Immune Deficiency Syndrome به معنی سندروم نقص ایمنی اکتسابی نام گرفت. رفته‌رفته، این بیماری نه فقط همجنس‌گرایان، بلکه گروه‌های مختلفی از مردم را مبتلا کرد. بیماران هموفیلی و معتادان گروه‌های بعدی بودند.

در این سال‌ها، بیماری جدیدی در فقیرترین قاره جهان به معضلی جدی تبدیل شد. این بیماری را افریقایی‌ها در زبان بومی اسلیم (SLIM) به معنی مرگ در نتیجه تحلیل تدریجی بدن می‌نامیدند، به دنبال تحقیقات بیشتر مشخص شد که این بیماری همان ایدز است. در ۱۹۸۴، تلاش دانشمندان و محققان برای کشف علت بیماری کشنده ایدز به نتیجه رسید. گروهی تحقیقاتی به سرپرستی رابرت گالو ادعا کرد که عامل این بیماری را شناسایی کرده است. البته این گفته به شدت با اعتراض محققان فرانسوی که ماه‌ها قبل ویروس HIV را شناسایی کرده بودند روبه‌رو شد.

بر اساس آخرین تحقیقات بر روی ویژگی‌های ژنتیکی ویروس HIV، این ویروس از ترکیب دو ویروس مختلف در شامپانزه به وجود آمده است. ویروس HIV از دیدگاه علم ویروس‌شناسی به گروهی از ویروس‌ها تعلق دارد که در میمون‌ها بیماری‌زا هستند. یافته ژنتیکی مذکور این نظریه را که ایدز طی یک قرن گذشته در جنگل‌های غرب افریقا ظهور کرده است، تأیید می‌کند. به اعتقاد دانشمندان، انسان برای اولین بار در نیمه اول قرن گذشته در نتیجه شکار و تغذیه گوشت شامپانزه، سنتی که هنوز در افریقا ادامه دارد، به این ویروس آلوده شده است. بسیاری از دانشمندان بر این باورند که انتقال ویروس بیش از یک بار اتفاق افتاده است، زیرا انواع متفاوتی از این ویروس باعث بروز بیماری ایدز در انسان می‌شود.

جالب آنکه هرچند نخستین مورد ابتلا به ایدز در ۱۹۸۱ در امریکا گزارش شده است، شواهد نشان می‌دهد که اولین قربانی ایدز در این کشور يك جوان سیاهپوست بوده که در ۱۹۶۹ درگذشته است. اولین مورد بیماری ایدز در ایران در سال ۱۳۶۶ در يك كودك ۶ساله هموفیل که از فاکتورهای انعقادی وارداتی آلوده به ویروس ایدز استفاده کرده بود، مشاهده شد.

در توجیه کشف همزمان این بیماری در دو نقطه جغرافیایی گفته می‌شود که افزایش تعداد سفرهای بین‌المللی پس از دهه ۱۹۶۰، به گسترش ویروس HIV در نقاط جهان کمک کرده است. ادوارد هوپر، خبرنگار انگلیسی، در کتاب خود با عنوان رودخانه نظریه جالبی را درباره نحوه انتقال این ویروس از شامپانزه به انسان مطرح کرده است. به ادعای هوپر، در اواخر دهه ۱۹۵۰، برای تولید نخستین نمونه‌ها از واکسن خوراکی فلج اطفال، ۴۰۰ شامپانزه شکار شده‌اند و استفاده از کلیه شامپانزه‌های آلوده به ویروس HIV برای تولید واکسن، ویروس را به دست‌کم يك میلیون نفر از اهالی کنگو، روندا و بوروندی منتقل کرده است. براساس شواهد موجود، محل‌های ۲۸ پروژه تولید واکسن با مکان‌هایی که اولین موارد آلودگی به ویروس HIV ثبت‌شده همپوشانی داشته است.

ویروس ایدز چیست؟

ایدز هفدهمین علت مرگ و میر ایالات متحده آمریکا را تشکیل میدهد. در حالی که کشورهای پیشرفته جهان در طی چند دهه اخیر مشکل بیماریهای واگیردار را تا حد زیادی حل کرده و تمامی توان و امکانات خود را برای مبارزه با بیماریهای غیر واگیر منجمله بیمارهای قلبی و عروقی و سرطانها متمرکز کرده بودند، ناگهان در سال ۱۹۸۱ میلادی (۱۳۶۰ شمسی) نوعی بیماری عفونی در دنیا پیدا شد که به سرعت در همه نقاط جهان گسترش پیدا کرد و امید به ریشه کنی بیماریهای واگیردار را حتی در کشورهای پیشرفته تبدیل به یاس نمود. این بیماری که بصورت یک مشکل عمده بهداشتی خود را نشان داد ایدز نام دارد. ایدز در واقع مجموعه ای از بیماریها میباشد که در آنها ضعف سیستم ایمنی به میزان زیاد، نقش مهمی را بازی میکند. در این بیماری دستگاه دفاعی بدن شدیداً دچار اختلال می شود و موجب نقص ایمنی شدید میگردد که بسیاری از عفونتهای فرصت طلب، محیط مناسبی برای رشد خود پیدانمایند. حضور این عفونتهای فرصت طلب و بعضی از بیماریها، از علایم اصلی ایدز هستند. بیماری ایدز بر اثر ویروس اچ آی وی HIV ایجاد می شود که حروف اول کلمات Human Immunodeficiency Virus به معنی ویروس نقص ایمنی انسان می باشد و می تواند منجر به سندروم نقص ایمنی اکتسابی (Acquired Immuno Deficiency) یا همان ایدز (AIDS) گردد. ویروس اچ آی وی از گروه رتروویروسها میباشد که بعضی از سلولها در سیستم ایمنی بدن حمله کرده و باعث تخریب آنها می شود

HIV حروف مخفف کلمات :

: انسان: این ویروس فقط بر انسانها اثر گذار است Human
Immuno-deficiency

نقص ایمنی: این ویروس باعث ایجاد نقص در دستگاه ایمنی بدن میگردد و مانع از فعالیت صحیح دفاعی بدن میشود.

Virus

ویروس: این ارگانیسم یک ویروس است و مانند همه ویروسها توانایی تکثیر مستقل ندارد، این ویروس با ایجاد تغییراتی در سلولهای انسانی تکثیر و انتشار می یابد.

AIDS حروف مخفف کلمات:

Acquired

اکتسابی: زیرا فرد باید آنرا اکتساب کند و این بیماری جزء بیماریهای ژنتیک نیست.

Immuno

ایمنی : بعلت اینکه بر سیستم ایمنی بدن اثر گذار است و کار سیستم ایمنی مبارزه برای دفع میکرب، باکتری و ویروسها میباشد

Deficiency

نقصان: بعلت اینکه باعث ایجاد نقص در سیستم ایمنی بدن میشود و کار آنرا دچار اختلال میکند.

Syndrome

نشانگان: بعلت اینکه شخص مبتلا به ایدز ممکن است دچار انواع متفاوت از نشانههای بیماریها و عفونتهای فرصت طلب شود

علايم ايدز

در ۵ مرحله شناسايی ميشود:

مرحله اول عفونت حاد: در اغلب موارد در صورتي كه تعداد كافي ويروس ايدز وارد بدن فردي شود ، بعد از چند هفته علائمي نظير تب ، گلودرد، بزرگي غدد لنفاوي، درد مفاصل و عضلات ، سر درد، ضعف و بي حالي، بي اشتهايي ، تهوع و استفراغ، كاهش وزن، اسهال و گاهي دانه هاي جلدي و يا تظاهرات عصبي ظاهر ميگردد. اين علائم اختصاصي نبوده و شباهت كاملي با نشانه هاي بسياري از بيماريهاي ديگر دارد . چون خود بخود ظرف يك تا دو هفته بهبودي حاصل ميگردد ، كمتر اتفاق مي افتد كه بيماري در اين دوره تشخيص داده شود. بعلاوه از هنگام ورود ويروس ايدز تا مثبت شدن نتيجه آزمايشگاهي كه نشانگر آلودگي فرد است حدود ۲ تا ۱۲ هفته و گاهي تا ۱۶ ماه طول مي كشد. در اين فاصله زماني ، فرد، آلوده بوده و ممكن است سايرين را آلوده كند و متاسفانه با روشهاي آزمايشگاهي فعلي نمي توان بوجود . آن پي برد

مرحله دوم بدون علامت: پس از بهبودی خود بخودی مرحله حاد، بیمار وارد مرحله بدون علامت می شود که بر حسب نوع ویروس آلوده کننده از ۱۰ تا ۱۷ سال طول می کشد. در این مدت شخص آلوده هیچگونه علامتی از بیماری را بروز نمی دهد و به ظاهر کاملاً سالم است ولی برای دیگران آلوده کننده می باشد. این مرحله نزد کودکان کوتاهتر است و در این مرحله شخص دیگران را مبتلا می کند. در این دوره آزمایش خون مثبت است. کنترل انتشار ویروس در این مرحله مشکل می باشد.

مرحله سوم بزرگی منتشر و پایدار غدد لنفاوی: در این مرحله غدد لنفاوی به صورت بزرگ شده و به شکل قرینه و بدون درد در بیش از دو نقطه بدن بجز ناحیه کشاله ران ظاهر می شود حداقل ۳ ماه باقی می مانند.

مرحله چهارم مرحله قبل از ایدز و حالات وابسته به ایدز: قبل از بروز علائم نهایی ایدز در بیمار، عوارضی ظاهر می شود که به آن علائم مربوط به ایدز می گویند و عبارتند از: کاهش وزن بیشتر از ۱۰ درصد وزن سابق اسهال به مدت بیشتر از یک ماه تب به مدت بیشتر از یک ماه عرق شبانه خستگی، بی حالی و ضعف، این علائم را مقدمه استقرار کامل ایدز که پایان طیف بیماری می باشد، به حساب می آورند. در برخی موارد، بی قراری، بی اشتها، بی اشتها، دل درد، سردرد وجود دارد و تغییرات عصبی منجر به از دست دادن حافظه و آسیب اعصاب محیطی می شود. این علائم معمولاً متناوب است ولی کاهش وزن در اکثر بیماران وجود دارد و پیشرونده هم می باشد. بسیاری از بیماران در این مرحله دچار ضایعات پوستی، مخاطی و ضایعات دائم و یا عود کننده دهنی و یا ناحیه تناسلی به علت ویروسهای مختلف می شوند.

مرحله پنجم ایدز: ایدز به مرحله نهایی آلودگی ایدز گفته میشود. در این مرحله به علت کاهش شدید قدرت دفاعی بدن، شخص، مستعد ابتلا به بسیاری عفونتها و سرطانها می شود که علائم بسیار متنوعی دارند و در نهایت بیمار را از پای در می آورند. حدود ۲۵ درصد افراد پس از ۵ سال، ۲۵ درصد پس از ۱۰ سال و حدود ۲۵ درصد پس از ۱۵ سال از ورود ویروس به بدن دچار ایدز می شوند. یعنی در مجموع حدود ۷۵ درصد افراد آلوده پس از ۱۵ سال به مرحله ایدز می رسند. در مورد این مساله که بالا خره ۲۵ درصد باقیمانده چه سرنوشتی دارند و چه زمانی وارد مرحله ایدز می شوند بحث وجود دارد. ولی آنچه که مسلم است فرد آلوده، حتی اگر دیرتر هم وارد مرحله بیماری شود، همواره برای سایرین آلوده کننده باقی می ماند. ایدز بر روی تمامی دستگاهها و اندام های بدن مانند تنفس، گوارش، عضلانی، عصبی، پوست و مخاط، گوش و حلق و بینی اثر می گذارد. پس از رسیدن به مرحله نهایی ایدز، متوسط طول عمر در بالغین حدود ۵/۲ سال است و بیماری نهایتاً به علت یکی از عفونتهای فرصت طلب و یا سرطانها از پا در می آید

راههای انتقال

The most common methods of transmission of HIV are:

Unprotected sex with an infected partner

Sharing needles with infected person

Almost eliminated as risk factors for HIV transmission are:

Transmission from infected mother to fetus

Infection from blood products

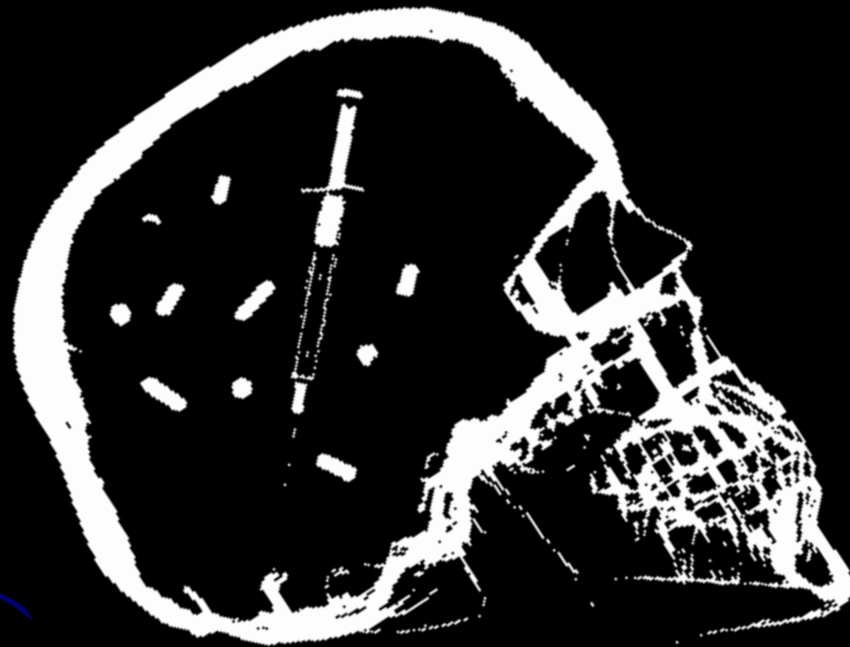
- تماس جنسی نا امن

- سرایت از مادر آلوده به جنین در داخل رحم و یا انتقال به کودک در دوران شیردهی

- استفاده مشترک از سرنگ و سوزن آلوده جهت تزریق

- سرایت از طریق خون و فرآورده‌های خونی

اعتیاد

- تعاریف اعتیاد
- معتاد کیست

تعاریف اعتیاد

- اعتیاد یعنی خوگرفتن و وابسته شدن جسمی، روانی و عصبی فرد به مواد مخدر که ترک یا فرار از آن ناممکن و یابسیار مشکل است.
- اعتیاد یعنی مصرف نابجا و مکرر مواد مخدر که موجب وابستگی به آنها می‌شود. این وابستگی بدنی و روانی است، ترک مصرف مواد افیونی مشکلات و محرومیت‌های بدنی و روانی را در پی خواهد داشت.
- اعتیاد عبارتست از وابستگی به عوامل یا موادی که تکرار مصرف آنها با کم و کیف مشخص و درمان معین از دیدگاه معتاد ضروری می‌نماید.
- اعتیاد یک بیماری روانی، اجتماعی، اقتصادی است که بر اثر فعل و انفعال تدریجی بین بدن انسان و مواد شیمیایی تحت تأثیر یک سلسله شرایط و اوضاع و احوال خاص روانی، اقتصادی، اجتماعی و سنتی به وجود می‌آید.

معتاد کیست؟

معتاد فردیست که به رفتار و یا مصرف ماده ای خاص وابستگی دارد به نحوی که در صورت عدم انجام آن کار و یا مصرف آن ماده دچار علائم محرومیت شود

متأسفانه کلمه معتاد در کشور ما چنان بار منفی پیدا کرده که در صورت ابتلا فرد به آن ، بجای بسیج امکانات جامعه و خانواده برای درمان فرد معتاد ، در اولین اقدام خانواده و سپس جامعه در جهت طرد فرد اقدام میکنند و این مسئله باعث پیچیده تر شدن مشکل و گسترش آن خواهد شد

به عنوان مثال وقتی که همسر فرد پی به معتاد شدن وی میبرد در اولین برخورد و با توجه به تبلیغات انجام شده وی را ... اجتماع و فردی دزد و ... میپندارد و تصمیم به جدائی میگیرد و اگر تا قبل از آن مشکل وجود فردی معتاد بود ، اکنون فرزندان و زنی بی سرپرست و مردی شکست خورده و بی انگیزه باقی می ماند که همگی مستعد انواع آسیبهای اجتماعی و از جمله اعتیاد هستند

انواع مخدر

- I. LSD (ال.اس.دی)
- II. MDMA (اکستازی)
- III. (Prescription Drugs)
داروهای تجویزی
- IV. الکل
- V. شیشه
- VI. نورچیزک
- VII. (Opium) تریاک
- VIII. (Morphine) مورفین
- IX. (Heroin) هروئین
- X. (Methadone) متادون
- XI. ماری جوانا
- XII. حشیش
- XIII. کوکائین و کراک
- XIV. توتون و دخانیات
- XV. قهوه . کافئین.
- XVI. چهار برومو ۲، ۵ دی متوکسی
فنتیلامین

ال.اس.دی

ال.اس.دی نخستین دارویی است که در گروه توهم زاها قرار گرفت. اولین بار در سال ۱۹۳۸ توسط شیمی دان سوئیدی بنام دکتر هافمن ساخته شده اما خواص آن در سال ۱۹۴۳ زمانی که بصورت اتفاقی توسط دکتر هافمن مصرف شد مشخص گردید.

این ماده در دهه ۱۹۶۰ شهرت خاصی پیدا نمود و به مرور زمان از استعمال آن توسط مردم کاسته شد لیکن در دهه ۱۹۹۰ مجدداً در میان دبیرستانها و دانشجویان شهرت پیدا کرد و این ماده بعنوان ابزار جنبش ضد فرهنگ در غرب مورد استفاده قرار گرفت.

استفاه پزشکی

در حال حاضر این دارو هیچگونه استفاده پزشکی ندارد. گرچه در دهه ۱۹۵۰ این دارو (بنام Delgsid) توسط برخی روانپزشکان برای درمان احساسات سرکوب شده مورد استفاده قرار می گرفت. سازمان سیا (CIA) نیز آزمایشات خود را بر روی انسان بصورت مخفیانه جهت بازپرسی ا ز متهمان انجام داد. در سال ۱۹۶۶ استفاده از این ماده در آمریکا بدلیل پیامدهای بهداشتی و درمانی آن ممنوع اعلام شد.

وابستگی روانی : ندارد

وابستگی جسمی: ندارد

مدت اثر

تأثيرات رواني ۶۰-۳۰ دقيقه پس از مصرف ماده شروع مي‌شود و حدوداً ۱۲ ساعت باقي مي‌ماند. اوج اين تأثيرات حدوداً ۵ ساعت پس از مصرف ال اسي دي مي‌باشد. تأثيرات رواني اين ماده وابسته به وضعيت جسمي فرد مصرف کننده و نيز محيط فزيكي كه فرد در آن قرار دارد مي‌باشد.

اثرات

LSD موجب افزايش فعاليت در غشاء مغزي و قسمت جلوي مغزي (limbic Forebrain) مي‌شود.

- مصرف بيش از اندازه (Overdose) موجب افزايش فشار خون خفيف، تپش قلب (تاكي كاردِي) و ندرتاً افزايش دماي بدن (هيپرترمي) و از نظر رفتاري استعمال كننده ممكن است درونگرا ويا مضطرب شود. تأثيرات نامطلوب غالباً در افراد تازه كار يا افراديكه اشتباهاً LSD مصرف نموده اند حادث مي‌شود.

اکستازی

MDMA براي اولين بار در سال ۱۹۱۲ توسط يك شركت آلماني بعنوان داروي اشتها را ساخته شد. استفاده غير قانوني در دهه ۱۹۸۰ و ۱۹۹۰ در آمريكا رايج شد. MDMA غالباً به همراه مواد ديگر استفاده مي‌شود، وليكن به ندرت همراه با الكل از آن استفاده مي‌شود چرا كه برخي براي اين باورند كه الكل اثر آن را خنثي مي‌سازد. استفاده از اين ماده بيشتر در اماكني چون كلوپهاي شبانه، ميهمانيهاي آخر شب و در كنسرتهاي موزيك راک رايج است.

مدت اثر

مدت اثر این ماده ۶-۴ ساعت است.

تأثيرات

استعمال کنندگان این ماده می‌گویند، این ماده احساس بسیار مثبتی را ایجاد می‌کند، حس نزدیکی به دیگران، از بین رفتن اضطراب و ایجاد آرامش فوق العاده را نیز دنبال دارد. همچنین نیاز به غذا خوردن، نوشیدن و خواب را از بین برده و لذا به فرد تحمل شرکت در میهمانی‌های ۲-۳ روزه را می‌دهد و لذا در برخی موارد ایجاد فرسودگی بیش از حد به همراه کم آب شدن بدن (dehydration) می‌کند. از اثرات دیگر این دارو می‌توان به تهوع، توهم، تب و لرز، تعریق، لرزش اندامها، دردهای عضلانی و تاری دید اشاره نمود.

مصرف بیش از اندازه (Overdose)

استفاده مقادیر بیش از حد این دارو موجب فشار خون بالا، بیهوشی، حملات اضطرابی، تشنج و تب می‌شود. این حالت به دلیل احتمال اختلال در عملکرد قلب می‌تواند مرگبار باشد.

ترک (Withdrawal)

این دارو در صورتیکه پس از مدتی استفاده نشود ایجاد اضطراب، حالت شک و تردید، و افسردگی می‌نماید.

داروهای تجویزی

□ داروهای تضعیف کننده سیستم اعصاب مرکزی

- باربیتوراتها
- فلونیترازپام (گروه بنزو ديازینها)
- گاما هیدروکسی بوتیریک اسید (GHB)
- کلرال هیدرات (Chloral Hydrate)
- کتامین (Ketamine)
- متاکوالون (Methaqualone)
- گلوتتیماید (Glutethimide)

□ مسکنها (Opiudes)

● مورفین

● کدئین

□ داروهای محرک (Stimulants)

● متیل فنیدیت (Methylphenidate)

● متا مفتامین (Methamphetamine)

الکل

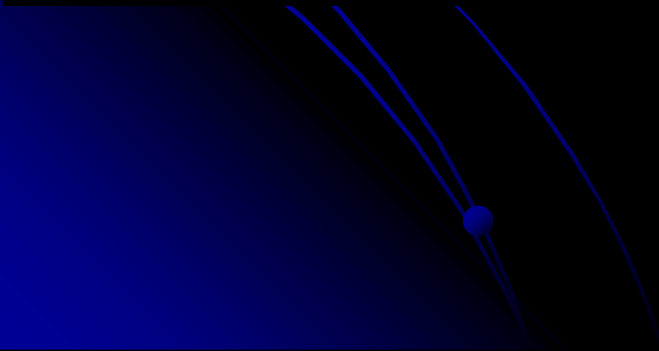
الکل خالص، مایعی شفاف است و معمولاً دارای ۹۶ تا ۹۷ درجه الکل خالص است. به این معنی که در ۱۰۰ حجم آن، ۹۷ حجم الکل و ۳ حجم آب و دیگر ناخالصی ها وجود دارد. الکل اتانول از دیر زمانی شناخته شده و در طبیعت تقریباً در همه جا یافت می شود. در بسیاری از انواع تخمیرها همیشه مقداری از این الکل به وجود می آید و مقدار کمی از آن نیز در آبهای طبیعی و معدنی یافت می شود. برای تهیه الکل از شیوه های تخمیر مواد نشاسته ای و قندی، یا از شیوه های سنتز و مصنوعی استفاده می کنند.

اثر اصلي و عمده کوتاه مدت الكل بر سيستم اعصاب مركزي است و به عنوان خواب آور يا بي حس كننده عمل مي كند. علاوه بر آن، اثرا تي در هوشياري فرد و اعمال و وظائف دستگاه مغز و اعصاب دارد. به طور كلي اثر الكل بستگي به ميزان نوشيدن، اندازه، وزن بدن و ضعيت سلامت جسمي و روحي فرد مصرف كننده، تجربيات فرد از جمله درجه تحمل و وابستگي، خلق و خوي و درجه خلوص نوشيدني محتوي الكل دارد.

مصرف نوشابه هاي الكلي در ابتدا موجب نوعي آرامش و رها شدن از قيودات و سرخوشي زياد مي گردد، ولي پس از مدتي اثرا ت واقعي آن از جمله ناهماهنگي در حركات عضلات (آتاكسي)، اختلال در قضاوت، آسيب اعمال حركتي و مهارتي، كندي واكنش و فعاليت دماغي و فكري تشديد حالت تهاجمي و پرخاشگري، تلو تلو خوردن، درهم و بر هم حرف زدن، سوزش قلب، پرحرفي، دوتا ديدن اشيا و افراد، گيج، گر گرفتگي، كرختي و بي حسي اعضاي بدن و افزايش ادرار مي باشد.

شیشه

نام علمی این ماده مخدر مت آمفتامین می باشد. این ماده محرک اعصاب است. مت آمفتامین گاهی اوقات توسط پزشکان برای بیماریهای خاص تجویز می شود که با تاثیر مستقیم بر مکانیسمهای مغز شادی و هیجان در فرد ایجاد می کند که این دارو را به دارویی به شدت اعتیاد آور تبدیل می کند. مصرف کننده ممکن است دچار حرکات تکراری شود. مت آمفتامین همچنین باعث اختلال شدید در خواب و یا بی خوابی کامل می شود. مصرف کننده دچار بی اشتهاهی شدید شده و ساعتها و بعضا تا روزها اشتها به غذا ندارد ولو اینکه این ماده باعث تشنگی می شود و مصرف کننده مجبور است مقدار زیادی آب بنوشد.

نورجیزک

نورجیزک نام ماده تزریقی است که در ایران به طور غیر قانونی و به عنوان جعلی داروی ترک اعتیاد و در شیشه های ویال عرضه می گردد. نورجیزک (Norgesic) اصلی که در کشورهای غربی مانند ایالات متحده آمریکا، کانادا و کشورهای اروپایی به عنوانی ترکیب شل کننده عضلانی با پایه فنادرین -آسپیرین عرضه می گردد کاملاً متفاوت بوده و نام نورجیزک نامی جعلی و غیر ژنریک برای ماده عرضه شده در ایران می باشد. ترکیبات شناخته شده نورجیزک عرضه شده در ایران شامل بویرنورفین(شبيه مورفین) و کورتون می باشد.

خطرات

اعتیاد: به علت اثرات مخدر، تزریق بوپرنورفین اعتیاد آور می باشد. اگرچه تجویز قرصهای زیر زبانی حاوی بوپرنورفین زیر نظر پزشک در برخی کشورها برای ترک اعتیاد صورت می گیرد اما قرصهای مذکور همیشه به همراه ترکیبی از نالوکسون تهیه می شوند که اثر مخدر بوپرنورفین را مهار نموده و تزریق آن به عنوان مخدر را بی اثر می سازد. از آنجائیکه نالوکسون در نورجیزک پیدا نشده، نورجیزک نه در ترک اعتیاد موثر نیست بلکه خود اعتیاد آور می باشد و مصرف بیش از حد یا اوردوز آن مرگ آور است.

اختلال سوخت و ساز بدن: هیدروکورتیزون، کورتون یا هورمون کورتیزول مترشح از غده فوق کلیوی می باشد دارای نقش متابولیکی حساس در بدن می باشد و ورود آن به سیستم داخلی بدن باعث به هم خوردن تعادل متابولیزم قندها می شود، چنین اختلالی خود می تواند موجب چاقی کاذب و در کنار اختلالات کبدی و هورمونی منجر به مرگ شود.

عفونت: عفونت ناشی از نورجیزک هم به دلیل سرکوب سیستم ایمنی بدن به دلیل اثرات هورمونی و مخدر، همچنین به دلیل آلودگی سرنگ، عدم رعایت بهداشت در هنگام تزریق و استفاده از سرنگ مشترک توسط معتادان (امکان ایجاد هیپاتیت و ایدز) و همچنین به علت شرایط غیر بهداشتی تهیه و ساخت خود ماده می باشد. باور بر این است این دارو در شرایط غیر بهداشتی و داخل ویالهای استفاده شده پر می شود. تزریق مستقیم عامل عفونت به داخل بدن می تواند موجب مرگ سریع گردد.

ترياك

ترياك به شكل ماده قهوه اي تيره رنگ به گونه دلمه شده مانند پلاستيك وجود دارد. ترياك شيره الكالويد داري است كه از تيغ زدن گرز خشخاش (تصوير شماره ۱) و لخته شدن شيره خشخاش نارس بدست مي آيد. تخمدان حاوي دانه هاي خشخاش، بيضي شكل است كه گلبرگهاي صورتی رنگ دارد. وقتي اين گلبرگها رو به پژمردگي مي رود، با تيغ زدن تخمدان نارس، عصاره شيري رنگي شروع به تراوش مي كند كه در مجاورت هوا به صورت (دلمه) شده پس از گذشت يك شبانه روز به رنگ قهوه اي و گاهي سياه در مي آيد و به حالت صمغي چسبيده بر جدار خارجي تخمدان باقي مي ماند كه آن را تراشيده و جمع آوري مي كنند.

How Opium

انواع ترياك

- ۱- **ترياك خام**, كه عبارت از شيره خودبخود غليظ شده گرزهاي خشخاش است كه بدون توجه به ميزان آن, جز براي بسته بندي و ارسال, دستكاري ديگري در آن نشده باشد.
- ۲- **ترياك عمل شده (پرورده)**, طبق تعريف لاهه, ترياك پرورده محصولي است كه از ترياك خام با يك رشته عمليات مخصوص حل كردن, جوشاندن, بودادن و تخمير بمنظور تبديل آن به عصاره براي استعمال غير طبي تهيه مي شود.
- ۳- **ترياك پزشكي**, ترياكي كه مقدار آن (دوز) مشخص بوده و براي مصارف درماني و پزشكي کاربرد دارد. و در صنايع داروسازي هر كشوري آن را بصورت گرد يا دانه هاي ريز درآورده و يا با مواد بي اثر مخلوط کرده و مورد مصرف قرار مي دهند.

نحوه مصرف ترياك

ترياك به صورت خوردن، كشيدن يا تزريقي مورد مصرف قرار مي گيرد. ترياك از نظر طبقه بندي فارماكولوژي، تضعيف كننده فعاليتهاي سلسله اعصاب مركزي است.

علائم مصرف ترياك

- مهمترين علائم مصرف ترياك و مشتقات آن عبارتند از : ۱- خواب آلودگي با حضور ذهن, ۲- تسكين درد, ۳- انبساط خاطر و آرامش, ۴- احساس گنگ و مبهم به زمان و مكان, ۵- خواب رفتن با آرامش و تخيلات مطبوع, ۶- سستي اراده و ضعف حرركات فعاله و ۷- كاهش اميال جنسي.

مورفین

در سال ۱۸۰۴ م. اولین کالوئید تریاک – که شناخته شد – مورفین (morphine) نامگذاری کردند که از کلمه مورفئوس

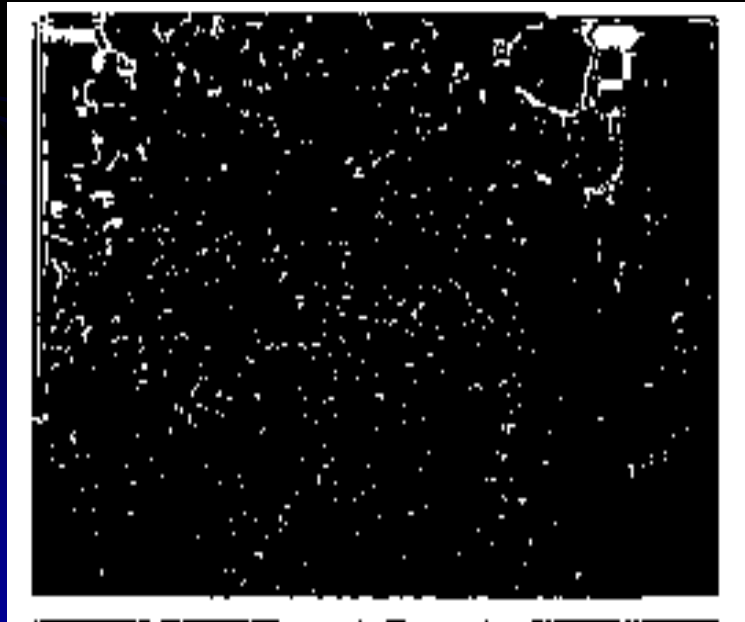
(Morpheus) خدای رویای یونان باستان مشتق شده بود. از سال ۱۸۵۰ م. که سرنگهای تزریقی زیر جلدی به بازار آمد، استفاده از آن گسترش بیشتری پیدا کرد. مورفین از تریاک استخراج میشود و یا مستقیماً از ساقه خشخاش بدست می آید و به صورت پودری کریستالی به رنگ قهوه ای روشن و یا سفید می باشد.

مورفین به اشکال قرص، کپسول، پودر یا محلول عرضه می شود و از طریق خوراکی، کشیدن از راه مجاری تنفسی و تزریق زیر پوستی و داخل سیاهرگی مورد استفاده قرار می گیرد.

هروئین

هروئین با عمل تقطیر از مرفین استخراج می‌شود. هروئین پودر کریستالی سفید رنگی است که در سال ۱۸۷۴ توسط دانشمند انگلیسی در بیمارستان سنت مری کشف شد. دانشمند قوی این ماده را تتراستیل مرفین خواند تا اینکه در حدود سال ۱۸۹۰ دانشمند آلمانی بنام درسر و چند دانشمند دیگر مطالعات بیشتری روی آن انجام دادند و دریافتند که این مشتق دی استیل است و آن را برای معالجه اشخاص مبتلا به سل و سایر بیماریهای جهاز تنفسی و همچنین برای ترک اعتیاد به مرفین پیشنهاد و عمل کردند.

هروئین اعتیاد شدید فیزیکی را در کمتر از ۲۱ روز در ۹۷ درصد اشخاصی که آن را مورد مصرف قرار داده بودند، به وجود آورد. هروئین ماده مخدری قوی است، که آخرین پله نردبان اعتیاد را در مصرف مواد مخدر به خود اختصاص داده است و شخص را به سفری می برد که کمتر کسی از آن به سلامت بازگشته است!

فردی که پس از سیر در مصرف انواع مواد مخدر به هروئین روی می آورد. ابتدا آن را استنشاق می کند، اما کمی بعد جهت تأثیر فوری و افزایش دادن اثر آن، به سرنگ روی می آورد و در رگ تزریق می کند.

هروئین تزریق شده احساس لذت عمومی و سریع و شدید را تولید می کند. متخصصان این حالت را شبیه اوج در جماع توصیف نموده ولی در اصطلاح، معتادان آنرا فلش (Flash) یعنی چیزی شدید و آنی همانند نور فلش دوربین عکاسی می نامند.

فلش عکس العملی است ناگهانی، زنده و عمیق که ارگانیسم نسبت به ورود ماده نشان می دهد. این حالت که حداکثر در حدود ۱۰ ثانیه طول می کشد برای معتاد همیشه عالی است. هروئین که قدرت خواب آوری کمتری دارد، تولید برانگیختگی های شدید و خشن می کند، لیکن سهولت تفکر و تصور تریاک را تولید نمی نماید، شاید به همین علت است که مصرف این ماده بیشتر در بین مردها متداول است. بررسی های آماری نشان می دهد که در برابر هر ۵ مرد معتاد فقط یک زن معتاد وجود دارد.

متادون

متادون متعلق به گروهی از مواد به نام شبه افیون هاست. شبه افیون ها موادی با ساختار شیمیایی و عملکردی شبیه به مورفین هستند (طبیعی و صناعی)، یکی از زیر گروه های شبه افیون ها خانواده مواد افیونی است که شامل داروهای تسکین دهنده درد عصبی مرکزی طبقه بندی می شوند بدین صورت که کارکرد آنها به عنوان کاهش فعالیت این سیستم است. الکل، کانابیس، بنز و دیازپین ها (شامل دیازپام، لورازپام و...) موارد دیگری از داروهای مضعف هستند. متادون به صورت صناعی ساخته می شود و به عنوان جانشینی برای درمان افراد و ابسته به هروئین و سایر شبه افیون ها به کار می رود. طول مدت اثر آن بسیار طولانی تر از هروئین است به طوری که مدت اثر یک دوز واحد آن تقریباً ۲۴ ساعت است درحالی که درمورد هروئین ممکن است فقط ۲ ساعت باشد. در یک برنامه درمانی معمولاً متادون به صورت محلولی در آب میوه تجویز می گردد.

عوارض :

- ۱- آبریزش بینی، عطسه
- ۲- سیخ شدن موها
- ۳- دردهای شکمی
- ۴- دردپشت ومفاصل
- ۵- احساس ضعف جسمی
- ۶- افزایش درجه حرارت بدن و احساس سرما
- ۷- از دست دادن اشتها
- ۸- تعریق
- ۹- لرزش
- ۱۰- تحریک پذیری و پرخاشگری
- ۱۱- اسپاسم ماهیچه ای و پرش عضلانی
- ۱۲- اختلال در خواب
- ۱۳- تهوع و استفراغ
- ۱۴- ولع برای مواد
- ۱۵- خمیازه
- ۱۶- اسهال

ماری جوانا

بیشتر از قسمت های فوقانی برگ ها، گل و تخمکهای شکفته شده بوته شاهدانه جنس ماده که بریده و خشک شده تهیه می شود و در رنگهای سبز متمایل به خاکستری و قهوه ای وجود دارد. دارای بوی تند و به صورت کشیدنی در پیپ یا سیگارهای دست پیچ استفاده می شود.

نامهای خیابانی آن Potherbs Grass, pot, Weed, Mary Jane و ... می باشد.

اثر آن به صورت کشیدنی ۲ تا ۴ ساعت و در موارد خوردنی ۵ الی ۱۲ ساعت طول می کشد. در عین حال که موجب حالت سرخوشی و کیف می شود، غالباً هوشیاری و خود آگاهی مصرف کننده به هم می خورد و دچار تحریف ادراکات، عدم هماهنگی و توازن، گیجی، افزایش ضربان قلب و تنفس می گردد.

حشیش

حشیش صمغ چسبناک از بوته کانابیس است که معمولاً به صورت تکه های جامد مکعبی شکل فروخته می شود و در رنگهای مختلف از قهوه ای کم رنگ تا سیاه دیده شده، در ساختمان ترکیبی اش به صورت انواع مختلف از خشك و سخت گرفته تا نرم و شکننده دیده می شود. معمولاً آن را خرد و ریز کرده و در پیپ و یا سیگارهایی که با دست درست می کنند، می پیچند و با ماری جوانا یا توتون مصرف می کنند. حشیش به صورت خشت پخته می شود.

نامهای خیابانی آن (Pot, Smoke, grass, Hash) می باشد. از نظر طبقه بندی فارماکولوژی، تضعیف کننده یا محرك سیستم اعصاب مرکزي است.

باید دانست که اثرات حشیش با توجه به مقدار و نوع استفاده (کشیدن یا خوردن) متفاوت است. وضعیت جسمی و سلامت فرد از جمله وزن، اندازه، خلق و خوی فرد، درجه تحمل و ... فرق می کند. اثرات کشیدن حشیش در عرض چند دقیقه پس از مصرف ظاهر می شود و ۲ تا ۴ ساعت باقی می ماند.

از اثرات کوتاه مدت مصرف حشیش عبارتند از: خواب آلودگی، قرمز شدن چشمها، افزایش ضربان قلب، خشکی دهان و گلو، گشادگی مردمک چشم، مختل شدن قوه حافظه و تمرکز فکری به طور موقت، اختلال درک زمان و مکان، اضطراب، افسردگی، هیجان، تحریک زیاد، تحریک پذیری، تند مزاجی، بی قراری، پر حرفی، خنده های بی دلیل، احساس طرد شدگی، ترس و وحشت، دگرگونی و تغییر شکل فضا و زمان – اختلال در هماهنگی و تعادل در راه رفتن، احتمالا اوهام که اغلب توام با حالت پارانویایی به خصوص در مصرف مقدار زیاد آن همراه است. دوز معمولی آن، مهارتهای کاربردهای ماشینی را لطمه می زند، از این رو به خصوص رانندگی در حین مصرف حشیش بسیار خطرناک است، ماده T. H. C. که ترکیب فعال حشیش است در بدن افرادی که تصادفات شدید رانندگی داشته اند و منجر به جراحات سختی گردیده، دیده شده است.

کوکائین و کراک

کوکائین، آکالوئید اصلی برگ کوکا است که از برگهای بوته ای به نام (*Erythroxylon*) (Coca) بدست می آید، که مرکز اصلی رویش آن آمریکای جنوبی است. کوکائین به عنوان ماده موثر در سالهای ۶۰ - ۱۸۵۹ م. از برگ کوکا (تصویر ۱) مجزا و استحصال شد. کراک را نیز از کوکائین تهیه و در اواخر تابستان و اوایل پاییز سال ۱۹۸۵ م. به بازار شهر نیویورک عرضه کردند. کراک خطرناکترین ماده اعتیاد آوری است که تا کنون به بازار آمده و به حدی وابستگی آور است که یک بار مصرف آن، فرد را معتاد می کند. از نظر طبقه بندی فارماکولوژی، محرک سیستم اعصاب مرکزی است.

اثرات کوتاه مدت:

اثرات کوتاه مدت آن مشابه آمفتامین است ولی با مدت زمان کوتاهتر، احساس افزایش انرژی، چابکی و سرخوشی زیاد می‌کند، از جمله اثرات آن پس از مصرف عبارت است از: افزایش ضربان قلب، نبض، تنفس، درجه حرارت بدن، فشار خون، گشادگی مردمک چشم، پریدگی رنگ، کاهش اشتها، تعرق شدید، تحریک و هیجان، بی‌قراری، لرزش به خصوص در دستها، توهمات شدید حسی، عدم هماهنگی حرکات، اغتشاش دماغی، گیجی، درد پا، فشار قفسه سینه، تهوع، تیرگی بینایی، تب، اسپاسم عضله، تشنج و مرگ.

اثرات دراز مدت:

از جمله اثرات بلند مدت آن از دست دادن وزن بدن، یبوست، بی‌خواب، ضعف جنسی، دیپرسیون تنفسی، اشکال در ادرار کردن، تهوع، کم‌خونی، رنگ‌پریدگی، تعرق شدید، دردهای شکمی و اسهال، اختلالات در هضم و دستگاه گوارشی، سردرد، لرزش دست‌ها، لرزش و تشنج، پریدن عضلات و سفتی آنها، هیپاتیت، آب‌ریزش دائمی بینی، ایجاد زخم، آماس و جوشهای پوستی به خصوص اطراف مخاط گوش و بینی، زخم مخاط بینی (در مصرف به صورت انفیه)، اضطراب، بی‌قراری، تشنج پذیری شدید، سوء ظن، گیجی، اختلالات درک زمان و مکان، رفتار تهاجمی، تحریک پذیری شدید، افسردگی، پرخاشگری، تمایل به خودکشی، توهمات و اختلال در حواس (به خصوص بینایی، شنوایی، و لامسه)، افکار هذیانی، و گاهی اشتهای کاذب و سرانجام ناراحتی جدی دماغی و روانی به نام سایکوز و کوکایین.

توتون و دخانیات

توتون، برگهای خشك شده گیاه تنباکو است که می تواند به صورت کشیدنی (دود کردن) و احياناً جویدنی در اشکال مختلف سیگار، سیگار برگ، توتون پیپ، قلیان و ... مورد استعمال قرار گیرد. از ترکیبات خطرناك سیگار نیکوتین، تار و مونو اکسید کربن است.

تنباکو (توتون) در میان قبایل آمریکایی شمالی و مرکزی در قرن ۱۶ م. کشف گردید. این گیاه مصرف پزشکی ندارد و از نظر طبقه بندی فارماکولوژی موجب تحریک یا تضعیف سیستم مرکزی اعصاب می گردد.

نام های خیابانی: Sticks، Cancer (سرطان) ، Nails (ناخن)، Coffin، Weeds (سیگار)، تنباکو).

اثرات کوتاه مدت:

تار و دود سیگار موجب تحریک زیاد نسوج و همچنین ترشحات نایچه ها و بزاق دهان می گردد. تار موجود در سیگار در ریه ها جمع می گردد و موجب ناراحتی های دستگاه تنفسی از جمله برونشیت مزمن، تنگی نفس و آمفیزم ریوی می شود. دیگر از عوارض جسمی مصرف سیگار، افزایش فشار خون و ضربان قلب، گشاد شدن مردمک چشم، کاهش اشتها، اسهال، استفراغ و گیجی است. مسمومیت ناشی از نیکوتین در فرد ایجاد لرزش، استفراغ، اختلالات تنفسی و اغلب فلج شدن دستگاه تنفسی و تشنج شدید می نماید.

قهوه. کافئین.

کافئین پودر سفید کریستالی شکل با طعم تلخ است که در دانه های قهوه، برگهای چای، برگهای کاکائو و دانه های کولا و در نتیجه در شکلات، نوشیدنی های کولا، قهوه و چای وجود دارد. یک فنجان قهوه خوری شامل حدود ۶۶ میلی گرم کافئین و یک فنجان چای ۲۷ میلی گرم، یک قوطی کولا (۲۸۰ میلی لیتری) ۳۵ میلی گرم، یک پاره شکلات ۲۰ میلی گرم و یک فنجان کاکائو یا شکلات داغ حدود ۵۰ میلی گرم کافئین داد. کافئین در برخی از قرصهای خواب آور به مقدار ۳۰ تا ۶۵ میلی گرم یافت می شود و در قرصهایی – که بدون نسخه به فروش می رسد و به نام قرص های بیداری مصرف می شود. ۱۰۰ تا ۲۰۰ میلی گرم کافئین وجود دارد.

قهوه برای نخستین بار در هزار سال قبل از آفریقا به اروپا برده شده و معرفی گردید و کافئین در ۱۸۲۰ م. از قهوه مجزا شد. کافئین به عنوان جز ترکیبی در بسیاری از داروهای با نسخه و بدون نسخه برای تسکین درد و سرماخوردگی و به عنوان محرک استفاده می شود.

تحمل و وابستگی

تحمل در اثر افزایش مصرف ایجاد می شود. برخی از کسانی که به نوشیدن قهوه معتاد شده اند، به طور اجبار یا اشتیاق به مصرف خود ادامه می دهند و موجب افزایش تحمل در برخی اوقات موجب پیدایش نشانه های ترک می شوند. هنوز در مورد اینکه مصرف چه میزان کافئین موجب تحمل و اعتیاد می شود، مورد بحث و شك است ولی آنچه مسلم است مصرف مرتب و روزانه بیش از ۳۵۰ میلی گرم کافئین (۴ تا ۵ فنجان قهوه در روز) می تواند ایجاد اعتیاد فیزیکی که مشخص ترین نشانه های ترک آن شامل سردرد شدید، تحریک پذیری، خستگی مفرط است. که با نوشیدن قهوه از بین می رود.

چهار بومو ۲، ۵ دی متوکسی فنتیلامین

bromo,dimethoxy-phentylamine به عنوان

یک داروی تهییج کننده و جزو داروهای صنعتی
توهم زاست. ساختمان ترکیبی آن شبیه بسیاری از
داروهای زیرمجموعه کنترل شده ها می باشد. ساختن
مقادیر زیاد این داروها و استفاده های مخاطره آمیز
دوزاژ آنها در خلال ناخالصی و ناپاکی و غیر واقعی
بودن آنها خطر آفرین می باشد. در اواخر سال
۲۰۰۰ میلادی افزایش ناگهانی داروی فوق رادر
کلویها و پارتی های دوره ای بوضوح دیده شده است.

استفاده‌های غیر مجاز این ماده

این ماده عموماً از راه خوراکی استفاده می‌شود و همچنین می‌تواند از راه استنشاقی مورد استفاده قرار بگیرد. هیچ نوع استفاده درمانی برای آن اعلام نشده است. در حال حاضر این ماده همانند داروهای توهم زای دیگر مثل DOB، LSD، MDMA در حال تهیه و تزریق به بازار می‌باشد.

جامعه استفاده کننده و عوامل مصرف کننده

فراوانی این دارو به گستردگی ال اس دی نبوده اما در بعضی از افراد همانند آنهاییکه اکستسی در مدرسه‌ها و کالج‌های دانش آموزی استفاده می‌کنند مورد استفاده قرار می‌گیرد. این دارو همانند داروهای کلپ مثل گاما هیدروکسی بوتیرات، کتامین و اکستسی در کلپ‌های شبانه رواج دارد.

رواج و انتشار غیرقانونی

این دارو در بازار به اسامی، برومو، A2CB و نکسوز رواج دارد و انواع اشکال دوزاژ و نام و بسته بندیهای آن احتیاج به آنالیز شیمیایی برای شناختن دارد.

طبقه بندی مواد مخدر

✓ (Halloccination) توهم زها

✓ كانابيس يا شيره گياه شاهدانه

✓ مواد مخدر

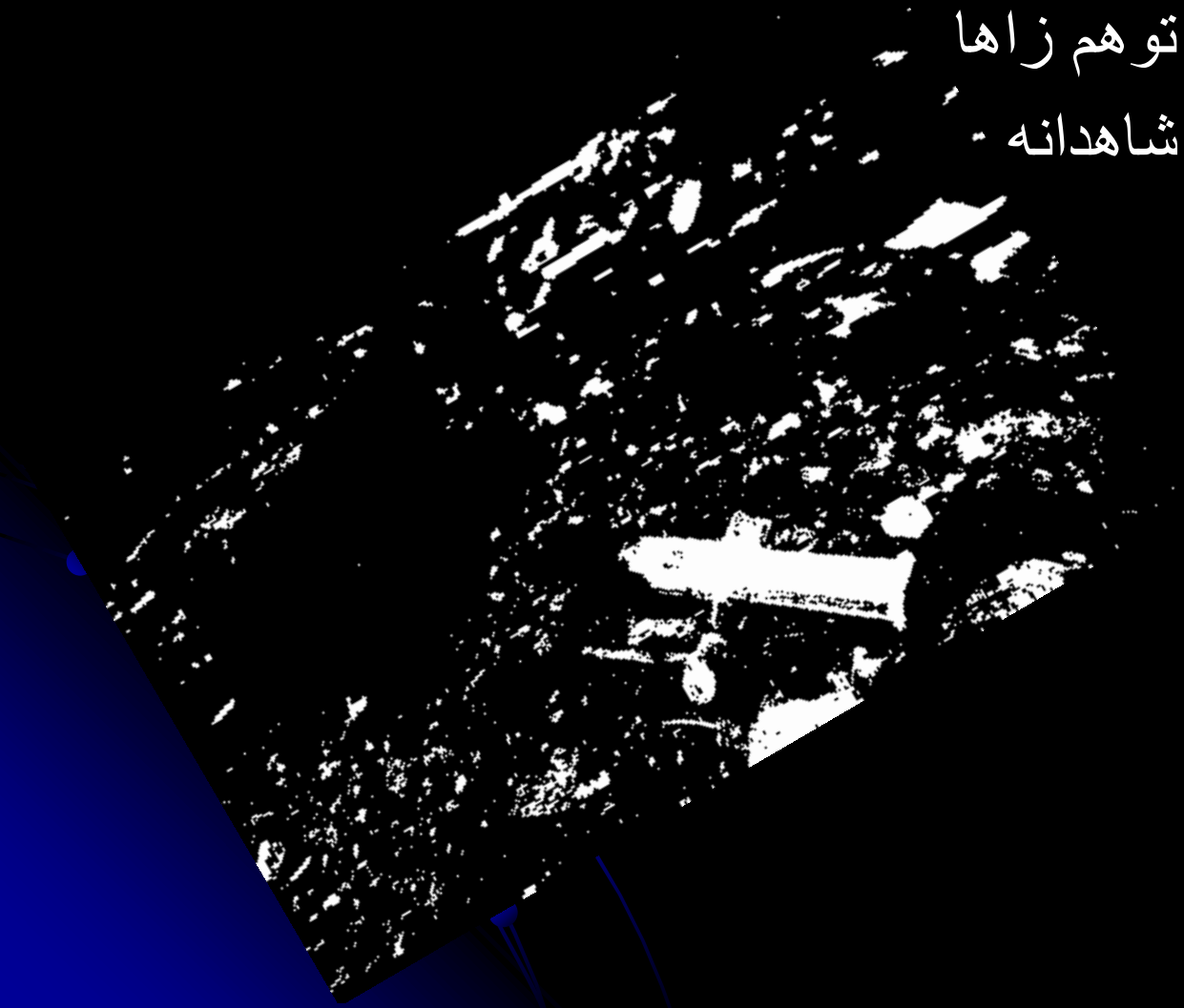
✓ سستی زها

✓ آرام بخش ها

✓ محرک ها

✓ چسب و مواد فرار

✓ الكل،توتون و قهوه

منبع:

منبع: WWW.Tellmeaboutlife.Com

